

vedr. Udkast til lov om kystbeskyttelse (maj 1986).

Såvirkets bestræbelser på at skabe en ny og bedre retstilstand hviler på følgende ønsker:

1. Den kostbare og langsomme procedure med anvendelse af landvæsenskommissioner bør erstattes af et nyt system, der virker smidigere og billigere for den enkelte borger.
2. Hensynet til strandmiljøet må tilgodeses.
3. Kystsikring må ske for samlede naturlige strækninger og ikke som hidtil i små tilfældige bidder.
4. Kredsen af bidragsydere til sikringsforanstaltninger må udvides til også at omfatte andre interesserede ud over de umiddelbart truede lodsejere.

Det foreliggende lovudkast synes i nogen grad at tilgodesse de anførte hensyn, dog i varierende grad.

Ad 1.

De foreslåede nye regler er klare og forekommer stort set rimelige. Klageadgangen giver dog anledning til en enkelt bemærkning nedenfor.

Ad 2.

Udkastets intentioner er givetvis gode, dog kunne man ønske, at strandmiljøet blev omtalt direkte i lovtæksten.

Ad 3.

Udkastet lever ikke helt op til såvirkets forventninger, idet ønsket om sikring af samlede kyststrækninger alene omtales i bemærkningerne til § 16, se udkastets side 35.

Ad 4.

Udkastet inddrager kommunerne som mulige bidragsydere. Det forekommer ikke logisk nødvendigt at lade primærkommunens pligtige bidrag være afhængig af, at amtskommunen yder mindst det samme. Politisk er reglen muligvis velbegrundet.

Klageadgangen i udkastets § 18 forekommer utilfredsstillende, idet amtets afvisning af at behandle et andragende ikke kan efterprøves. Denne manglende klageadgang stemmer ikke med moderne forvaltningsretlige principper og synes i øvrigt at stille den enkelte borger ringere, end han er under det nuværende system.

Hvis man forestiller sig, at et amtsråd afviser at behandle en sag, fordi amtets kasse er tom, er virkningen efter udkastet, at tvangsmæssige foranstaltninger for lodsejernes regning slet ikke kan iværksættes. Hvis man fæstholder en begrænset klageadgang, bør det præciseres, at amtsrådets beslutning om ikke at behandle et andragende alene begrundet i kommunernes økonomi må kunne påklages, således at ministeriet kan pålægge amtet at realitetsbehandle sagen med henblik på at gennemføre foranstaltninger for berørte lodsejeres regning.

København, den 22. september 1986

Forretningsudvalget